

Uchwała nr 194/XLVI/2007
Senatu Politechniki Warszawskiej
z dnia 23 maja 2007 r.

w sprawie skargi pani Beaty Krystyny Pchelki na bezczynność Rady Wydziału Chemicznego

Senat Politechniki Warszawskiej, działając na podstawie art. 223 § 1, w związku z art. 222 i art. 224 Kodeksu postępowania administracyjnego, oraz z art. 68 ust. 4 i art. 62 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, w związku z zażaleniem pani Beaty Krystyny Pchelki na bezczynność Rady Wydziału Chemicznego w sprawie jej przewodu doktorskiego, w następstwie przekazania sprawy przez Centralną Komisję do spraw Stopni i Tytułów Senatowi Politechniki Warszawskiej jako organowi właściwemu na podstawie art. 20 w związku z art. 65 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, postanowił:

- 1) rozpoznać zażalenie jako skargę w trybie art. 221 i nast. Kodeksu postępowania administracyjnego,
- 2) uznać skargę za nieuzasadnioną.

Uzasadnienie

W dniu 25.08.2006 r. pełnomocnik pani Beaty Krystyny Pchelki złożył zażalenie do Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów na bezczynność Rady Wydziału Chemicznego i zobowiązane Rady do merytorycznego rozpoznania wniosku pani B. Pchelki z dnia 13.06.2006 r. o kontynuację postępowania w sprawie otwartego w dniu 2.03.2000 r. przewodu doktorskiego w ramach umowy z Uniwersytetem Paris Sud XI.

Centralna Komisja uznała się za niewłaściwą i przekazała sprawę do Senatu PW.

Zażalenie nie może być rozpatrzone, ponieważ Senat PW nie jest organem administracji publicznej właściwym rzeczowo w postępowaniu w sprawie nadania bądź odmowy nadania stopnia naukowego, a tym samym nie jest organem nadrzędnym wobec Rady Wydziału Chemicznego w tym postępowaniu.

Pod pojęciem właściwości rzeczowej rozumie się upoważnienie i zobowiązanie określonego organu lub rodzaju organów do załatwiania określonej kategorii spraw administracyjnych. Właściwość rzeczowa organu wynika z przepisów prawa materialnego regulujących daną kategorię spraw administracyjnych.

Sprawy nadawania stopni naukowych reguluje ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 695 z późn. zm.). Zgodnie z tą ustawą organami właściwymi w sprawach nadawania stopni naukowych są w szkołach wyższych rady wydziałów lub rady innych jednostek organizacyjnych uczelni, którym nadano uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora lub doktora habilitowanego (art. 14 ust. 1 pkt 1 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy). Od uchwał właściwych rad odmawiających nadania stopnia naukowego osobie ubiegającej się o nadanie stopnia przysługuje odwołanie do Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów (art. 21 ust. 1 ustawy). Rada właściwej jednostki oraz Centralna Komisja są także właściwe do stwierdzenia nieważności postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego (art. 29a ust. 1 ustawy).

Żaden przepis powołanej wyżej ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki nie przyznaje kompetencji w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego senatowi szkoły wyższej. Właściwość senatu uczelni w sprawach nadawania stopni naukowych nie wynika także z ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. nr 164, poz. 1365 z późn. zm.), regulującej funkcjonowanie szkół wyższych. Ustawa ta zawiera przepisy, z których wynika nadrzędność senatu uczelni względem rad wydziału (rad podstawowych jednostek organizacyjnych), jednakże dotyczą one funkcjonowania uczelni jako szkoły wyższej i nie mają zastosowania do postępowania w sprawach nadawania stopni naukowych. Zgodnie z wyraźnym brzmieniem art. 6 ust. 2 tej ustawy „uprawnione jednostki organizacyjne uczelni mogą nadawać stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego oraz występować o nadanie tytułu naukowego profesora na zasadach określonych w ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki”.

Biorąc pod uwagę powyższe należy uznać, że senat szkoły wyższej w sprawie z zakresu nadawania stopni naukowych nie tylko nie jest organem rzeczowo właściwym, lecz w ogóle nie jest organem administracji publicznej w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.

Fakt, że Senat PW został wskazany przez Centralną Komisję do spraw Stopni i Tytułów w trybie art. 65 § 1 Kpa jako właściwy do rozstrzygnięcia skargi na bezczynność Rady Wydziału Chemicznego PW w sprawie nadania stopnia naukowego doktora pani Beacie Pchełce, nie może prowadzić do uznania, że jest on organem właściwym w tej sprawie wbrew przepisom prawa materialnego. Przekazywanie sprawy w trybie art. 65 § 1 Kpa może bowiem nastąpić wyłącznie pomiędzy organami administracji publicznej (zob. wyrok WSA w Warszawie z 1.12.2005 r., sygn. akt IV SA/Wa 1553/05). Organ uczelni publicznej nie jest organem administracji publicznej, z wyjątkiem spraw, w których podejmuje decyzje administracyjne na podstawie szczególnego

przepisu prawa. Jak wspomniano wyżej, żaden przepis nie nadaje senatowi uczelni kompetencji do wydawania decyzji administracyjnych w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego.

W związku z powyższym zażalenie nie mogło zostać rozpatrzone przez Senat.

Jednakże zarzuty podniesione w zażaleniu spełniają warunki przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego (art. 221 i następne), dotyczące występowania obywateli ze skargami na działalność organów państwowych jednostek organizacyjnych. Ponieważ Rada Wydziału Chemicznego PW, jako organ publicznej szkoły wyższej, jest organem państwowej jednostki organizacyjnej, zarzuty dotyczące jej działalności mogą być rozpatrzone przez Senat PW jako organ nadrzędny wobec Rady.

Rozpoznając zarzuty zawarte w zażaleniu w trybie art. 221 i nast. Kpa, Senat PW zważył, co następuje:

W związku z zażaleniem Rektor PW zwrócił się do Wydziału Chemicznego o podjęcie niezbędnych i prawnie dopuszczalnych działań, prowadzących do zakończenia sprawy przewodu doktorskiego pani Beaty Pchełki. Rektor PW zwrócił się także do pani Beaty Pchełki o niezbędne współdziałanie w postępowaniu zmierzającym do nadania jej stopnia naukowego doktora.

W następstwie Rada Wydziału Chemicznego podjęła w dniu 12 grudnia 2006 r. uchwałę, w której przyjęła dwa rozwiązania dotyczące trybu zamknięcia przewodu: kontynuację postępowania w sprawie przewodu doktorskiego albo nostryfikację dyplomu doktorskiego wydanego przez Uniwersytet Paris Sud XI. Pani Beata Pchełka została poinformowana przez dziekana Wydziału Chemicznego o treści uchwały oraz o konieczności wyboru przez nią jednej w wyżej wymienionych opcji, a także dokonania wymaganych przez prawo czynności.

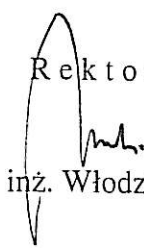
Pani Beata Pchełka nie dokonała wyboru żadnego z rozwiązań przyjętych przez Radę Wydziału Chemicznego i nie dokonała odpowiednich czynności. W tej sytuacji Rada Wydziału nie może podjąć dalszych działań. Rada Wydziału Chemicznego nie może w szczególności podjąć uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora w sytuacji, gdy nie zostały zdane przez panią Beatę Pchełkę wszystkie egzaminy oraz nie nastąpiła obrona pracy doktorskiej przed komisją ustanowioną przez Radę Wydziału Chemicznego, bez względu na przyczyny takiego stanu rzeczy. Uchwała o nadaniu stopnia naukowego byłaby prawnie wadliwa.

W tej sytuacji działanie Rady Wydziału Chemicznego jest zdaniem Senatu prawidłowe i nie nosi znamion bezczynności. Należało zatem uznać skargę pani Beaty Pchełki za nieuzasadnioną.

Sekretarz Senatu

mgr Danuta Sołtyska

Rektor

prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kurnik